

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 44.

Tredie Sæssion.

40de Møde.

Mandagen den 8de December.

(Fortf.)

Formanden: Den ærede Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) ønsker Ordet; han har imidlertid havt Ordet 2 Gange, men jeg skal dog bemærke, at den første Gang, han havde Ordet, var det blot for at gjøre en Forespørgsel til Justitsministeren. Jeg tør maaffee saaledes antage, at der ikke kan være Noget derimod fra Thingets Side (Nei!).

Lüttichau: Jeg har ønsket at tage Ordet i Anledning af nogle Uttringer, som den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Krarup) udtalte, idet det nemlig deraf kunde synes at fremgaae, som om jeg i det Hele havde udtalt mig mindre fordeelagtigt om de Frivillige; men jeg troer, at, naar, hvad jeg har sagt, kommer til at staae i Tidenden, vil det deraf fremgaae, at jeg har omtalt dem, saaledes som jeg tanker, paa en høist hæderlig Maade; men jeg troer, at man med Gode kan gjøre Forskjel paa de Frivillige. Man maa erkende, at i Krigsaarene var der forskjellige Individuer, som af Mangel paa noget Bedre gif ind i Armeen, og den Tjeneste, de have ydet, er meget problematisk, og det vilde være urigtigt og i mange Henseender skadeligt, om man vilde begunstige dem i den Grad, som det er foreslået. Det trænger vist til Undersøgelse i dette Tilfælde, hvorvidt de Frivillige virkelig have gjort saadan Tjeneste, at de kunne fortjene en saa høj Grad af Begunstigelse, som her foreslaaes, og jeg maa gjentage, at om de bedste Frivillige, om dem, som vi Alle maae være taknemmelige for den Nytte, de have ydet Armeen, er der ikke Spørgsmaal her, de ere endnu Alle i Armeen som Officerer eller som Underbefalingsmænd.

Ordføreren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nødvendigheden af provisoriske Love, skal jeg tillade mig at bemærke, at det har forekommet mig, at Vanskeligheden kunde undgaaes derved, at Sæssionen afholdtes i September, men paa denne Sæssion foretages jo ikke den endelige Udskrivning. Det er kun Sæssionsarbejdet, det Foreløbige, der foretages. Jeg har troet, at Sæssionen, naar der tages Hensyn hertil, gjerne kunde foretages uden Lov, naar der dog, inden den endelige Udskrivning finder Sted, emanerer en saadan Lov. Jeg har troet, at Sæssionen kunde paabydes som en administrativ Forholdsregel, uden at dertil behøves en Lov; derved undgaaer man jo det Provisoriske. I Anledning af hvad den høitærede Justitsminister har yttret — hvilke Uttringer ere blevne tiltraadte af den høitærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) — om det Mislige i § 1, idet den nemlig tenderer til en Forandring i hvad der er blevet gjort gjældende ved Armeorganisationsplanen af 1842, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde er blind for de Ulemper, som en saadan Forandring kunde synes at medføre; men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at den medfører Fordele, ialtsald troer jeg ikke, at den vil medføre stor Skade. Vel kan det ikke nægtes, at den Indskrænkning i Friheden, som vil følge af den foreslaaede Bestemmelse, er en Grundindvending, men dette kunde dog maaffee opveies, naar man tager Hensyn til, at Krigsbestyrelsen, ifald Forslaget tages til Følge, faaer Leilighed til at indkalde Flere, naar den maatte finde, at de behøvedes, navnlig til Afløsning af de Personer, som nu paa Grund af Forholdene holdes længere til Tjeneste, end de egentlig efter den gjældende Lovgivning skulde. Ved at der gives Krigsministeren den Myndighed, som § 1 sigter til, faaer han Lei-